

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa M. Ś.
przeciwko „PZ C. Polska” S.A.
i Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lipca 2009 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 listopada 2008 r.,

- 1) oddała zażalenie;**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania
zażaleniowego na rzecz strony pozwanej.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2008 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powódki M. Ś. od wyroku Sądu Rejonowego w W.

Postanowieniem z dnia 17 października 2008 r. Sąd ten zwolnił powódkę z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej od powyższego wyroku częściowo, tj. ponad kwotę 1000 zł, oddalając wniosek w pozostałej części, a następnie postanowieniem z dnia 21 listopada 2008 r. odrzucił zażalenie powódki na to postanowienie. Nieopłacona skarga kasacyjna powódki została odrzucona na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. postanowieniem z dnia 21 listopada 2008 r. W jego uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że wniesienie przez powódkę zażalenia na postanowienie z dnia 17 października 2008 r. w przedmiocie częściowego zwolnienia od uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej nie wpłynęło na bieg terminu do uzupełnienia jej braków formalnych. Postanowienie to nie podlegało zaskarżeniu (art. 394¹ § 1 do 3 k.p.c.) i nie wymagało uzasadnienia, podlegało natomiast natychmiastowemu wykonaniu.

W zażaleniu, którego zakresem objęte zostało powyższe postanowienie oraz postanowienie o odrzuceniu zażalenia powódki na postanowienie o częściowym oddaleniu wniosku o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej skarżąca zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 i art. 101 u.k.s.c. przez niewłaściwe zastosowanie i błędne uznanie, iż od postanowienia dotyczącego oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w całości nie przysługuje zażalenie, a przez to powódka była zobowiązana uiścić opłatę sądową w wysokości 1000 zł od skargi kasacyjnej bez rozpoznania w/w zażalenia. Nadto podnosiła, że brak uzasadnienia do zaskarżonego postanowienia odrzucającego zażalenie powódki jako niedopuszczalne uniemożliwia ustosunkowanie się do motywów jego wydania.

Wnosiła o uchylenie obu postanowień i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2009 r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych jako niedopuszczalne. Postanowienie to zaskarżyła zażaleniem powódka, które odrzucone zostało przez Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 11 lutego 2009 r.

Przedmiotem rozpoznania pozostaje obecnie przedstawione Sądowi Najwyższemu przez Sąd Okręgowy zażalenie powódki na postanowienie z dnia 21 listopada 2008 r. o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W sprawie niewątpliwym jest fakt nieuiszczenia przez powódkę opłaty od skargi kasacyjnej, którego skarżąca nie kwestionuje w zażaleniu. Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie odmowy zwolnienia od kosztów sądowych nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (post. SN z dnia 28 września 1999 r., II CK 98/99, nie publ.).

Zaskarżenie przez powódkę postanowienia o częściowej odmowie zwolnienia od opłaty należnej od skargi kasacyjnej niedopuszczalnym z mocy ustawy zażaleniem nie miało wpływu na bieg terminu do jej uiszczenia, który upłynął bezskutecznie. Nieopłacona skarga podlegała więc odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy może przy rozpoznawaniu zażalenia na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną z powodu nieuiszczenia należnej od niej opłaty, badać zasadność odmowy zwolnienia od niej, jednak może to uczynić tylko na wniosek skarżącego zawarty w zażaleniu (art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 380 k.p.c.). Wniosku takiego nie zawiera rozpoznawane zażalenie, zaś samo zawarte w nim twierdzenie o bezzasadności odmowy zwolnienia powódki od tej opłaty nie może wywołać skutku określonego w art. 380 k.p.c.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu stosownie do art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.